

گزارش میدانی خراسان از سواحل «مکران» و منطقه دوم دریایی ولایت

گنج های فراموش شده یک ساحل سحرانگیز

«این ساحل عظیم و طولانی بسیار حساسی که ما در دریای عمان داریم درواقع یک گنج است و باید این اعتراف را بکنیم که این را کشف نکرده بودیم. دریای عمان، ساحل دریای عمان و حضور در دریای عمان یک گنج و یک ذخیره است که به این ثروت عظیمی که ما در دریای عمان داریم توجه نکردیم. دریای عمان عقبه اساسی و تعیین کننده سرنوشت خلیج فارس است.» این سخنان فرماندهی معظم کل قوا در جمع فرماندهان ارتش در آذر ماه ۱۳۸۷ جان مایه و موتور محرکی شد برای یک تحول انقلاب گونه در سواحلی که با وجود مسافت بیش از ۶۰۰ کیلومتر و شاخص های بکر و ارزشمند، در طول تاریخ این کشور فراموش شده و در عمل بهره ای برای مردم ما نداشته است، ضمن این که این فراموشی طولانی باعث محرومیت ها و عقب ماندگی های زیادی در منطقه نیز شده است. در پی این رهنمود و تدبیر ارزشمند و نیز تاکید معظم له به حضور نیروی دریایی در این بخش از ساحل و دریای جمهوری اسلامی و همزمان با تقسیم ماموریت نیروهای دریایی ارتش و سپاه در خلیج فارس و دریای عمان و دریاهای آزاد، انتقال منطقه دوم دریایی ارتش از بندر بوشهر به بندر جاسک نیز آغاز شد و همین موضوع سر آغاز رشد و شکوفایی در منطقه ای شد که با وجود دسترسی به منابع عظیم دریاهای آزاد به محرومیت معروف بود. در ادامه سفر به مناطق دریایی نیروی دریایی ارتش، در روز سوم سفر به جنوب از سواحل دریای عمان یا همان سواحل مکران حداقل ۳۵۰ کیلو متری میان بندرعباس تا بندر جاسک بازدید داشتیم.

لاشه شتر دیده شد که گویا در برخورد با خودرو به این حال و روز افتاده بودند.

■ جنگل های زیبا در سواحل مکران

از بندر عباس که خارج می شوی در ۲۰۰ کیلومتر تا جاده تا کیلومترها جنگلهای زیبایی به چشم می خورد که دیدن شان در این منطقه خشک عجیب به نظر می رسد. جنگل های سرسبزی از گیاهان بیابان زی از جمله درخت های گز که چتر سبز خود را روی زمین خشک منطقه گسترده اند. پس از طی مسیری یک ساعته و در فاصله ۸۵ کیلومتری بندر عباس شهرستان بزرگ میناب واقع شده است که وجود فرمانداری ویژه در آن نشان از اهمیت و گسترش آن دارد. در این شهر جنگل های «حرا»ی زیبایی دیده می شود که از جمله جاذبه های گردشگری آن به شمار می رود اما میناب شهرت کشوری و جهانی خود را مرهون خرماهای خوب و ممتازی است که از دسترنج نخل داران منطقه حاصل می شود. به نظر می رسد افزایش کارخانه های بازفرآوری و بسته بندی مدرن خرما در این

قسمتی خلوت یا به دور از خانه و انسان است، در این دریا کیلومترها بکر و دست نخورده باقی مانده و تنها حسرت به جا گذاشته است که چگونه این دریا و ساحل به واقع زیبا و اقیانوسی، بی توجه رها شده است.

به نظر می رسد همان گونه که معاون مهندسی نیروی دریایی امیر جعفری در تهران به ما گفته بود جاده کم عرض و خطرناک مسیر به خوبی بهسازی و تعریض شده و با خط کشی و تابلوهای استاندارد، عبور و مرور خوبی را شاهد بودیم به گونه ای که بارها تریلی های بزرگ ترانزیت و اتوبوس های مسافری از کنار ما به راحتی گذر کردند.

این در حالی است که اهالی محلی می گفتند تا چند سال قبل کمتر خودرویی از این جاده که عرض آن کمتر از عبور دو خودرو در کنار هم بود عبور می کرد البته هنوز یک مشکل قدیمی باقی است و آن هم عبور گاه و بی گاه شترانی است که برای چرا در دشت های اطراف پراکنده هستند و عبورشان از جاده خطر آفرین است، هم برای خودشان هم برای انسان ها چرا که حداقل در مسیر ما چندین

■ مکران کجاست؟

مکران، مکران یا مکوران، به لحاظ تاریخی سرزمینی ساحلی در جنوب شرقی ایران و جنوب غربی پاکستان است که در طول خلیج عمان از رأس الکوه در غرب جاسک تا لاس بلا در جنوب غربی ایالت بلوچستان پاکستان گسترده است. مکران تقریباً تمام بلوچستان ایران و پاکستان و بخشی از استان هرمزگان فعلی را شامل می شده است.

روز دوشنبه پنجم آبان ماه سفر زمینی ما در طول ساحل دریای عمان از بندر عباس به سمت بندر جاسک آغاز شد. مسیری که حدود ۳۵۰ کیلومتر است و شهر میناب و بندر سیریک شهرهای آن به شمار می روند.

■ رویاهای روی زمین مانده در مکران

ممکن است نگرش بسیاری از مردم ما از سواحل دریا، دریای خزر و شلوغی ها و توسعه سواحل آن باشد اما در ساحل دریای عمان اصلاً از آن پیش زمینه فکری خبری نیست و برخلاف ساحل خزر که کمتر

ارتفاعات رسوبی ساحل مکران

زیر دریایی کلاسیک سبک غدیر

ایستگاه نیروی دریایی در بندر سیریک